

Áldás Békeesség

Az angyalföldi reformátusok hírlevele

A tartalomból:

Magyarázatok a Heidelbergi Kátéhoz	2
Lelkészi köszöntő	3
Református tisztújítás	3
Reformáció egykor és ma	4
Nyári napközis tábor	5
Bölcsesség	6
Interjú Horváth Kinga Nikoletta teológus hallgatóval	7
Programajánló: Baba-mama kör	8
Nyugodjon békében ...	8
Zenés istentisztelet	9
Ifi - Angyalföldön	10

„Áldás Békeesség” –

a Budapest-Angyalföldi Református
Egyházközség időszeri kiadványa

A szerkesztőség címe:

1139 Budapest, Frangepán u. 43.

Telefonszáma: +36 1 350-8659

e-mail:

budapest-angyalfold@reformatus.hu

Honlap: www.frangepan.hu

A lap készítésében közreműködött:

Bartal Zsuzsanna, Goldbach Ferenc,
Koroknai-Tegez Dóra, Koroknai-Tegez
Ferenc, Lindner Gusztávné,
Dr. Lindner Gyula, Máté Sándor,
Mezősiné Rózsár Erika, Mészáros Máté,
Szabó Ferenc, Szloboda József

A gyülekezet számlaszáma:

10700691-25603301-51100005

(Kérjük, hogy közlemény rovatban
az adományozó nevét és címét
szíveskedjenek feltüntetni.)

TÜRMEZEI ERSZÉBET

KÍSÉRTÉS

A kék égből halk szellőrezdülésre
úgy hulltak rám aranyló levelek.
Az őszi köszöntött, mert nem vettem észre.
S fülembé súgta: „Megismertelek.”

„Kies tavasz hiába hódított el,
enyém maradt a szíved ritmusa.
Enyém maradt a dalaid zenéje.
Halálba hull a győzelmes tusa.

Valami nagy tavaszi álom éget,
de lábad őszi-avarban botlik el.
Krisztust követnél, égi fényességet.
De föld kötöz és roskadozni kell.

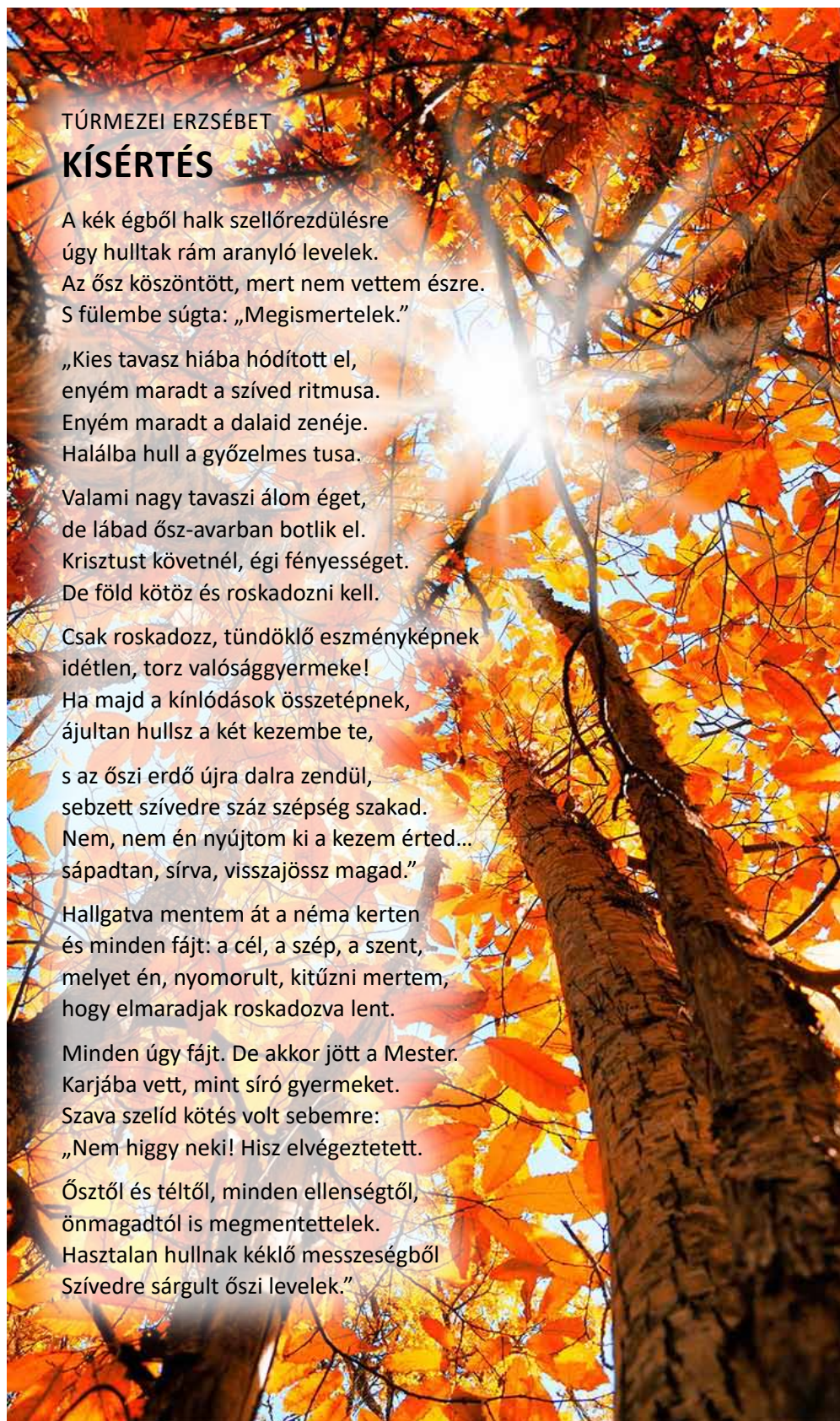
Csak roskadozz, tündöklő eszményképnek
idétlen, torz valósággyermek!

Ha majd a kínlódások összetépnek,
ájultan hullsz a két kezembe te,
s az őszi erdő újra dalra zendül,
sebzett szívedre száz szépség szakad.
Nem, nem én nyújtom ki a kezem érted...
sápadtan, sírva, visszajössz magad.”

Hallgatva mentem át a néma kerten
és minden fájt: a cél, a szép, a szent,
melyet én, nyomorult, kitűzni mertem,
hogy elmaradjak roskadozva lent.

Minden úgy fájt. De akkor jött a Mester.
Karjába vett, mint síró gyermeket.
Szava szelíd kötés volt sebemre:
„Nem higgy neki! Hisz elvégeztetett.

Ősztől és téltől, minden ellenségtől,
önmagadtól is megmentettelek.
Hasztalan hullnak kéklő messzeségből
Szívedre sárgult őszi levelek.”

KOROKNAI-TEGEZ FERENC

Magyarázatok a Heidelbergi Kátéhoz – 19 . úrnappja

Heidelbergi Káté, kiadás éve: 1563, szerzők: Olevianus Caspar (27) és Ursinus Zacharias (29)

51. kérdés: „Mit használ nekünk, hogy a mi Fejünk, Krisztus, ül az Istennek jobbján?”

„és senki ki nem ragadja őket az én kezemből.”
(János 10:28)

János evangéliuma úgy kezdődik, hogy az Ige Istennél volt. Krisztus maga mondta, hogy Ő és az Atya egy. Így tehát e földről való távozása után a földi trónokról való elképzelésünk megfogalmazása, hogy „ül a mindenható Atyaisten jobbján”. Próbálnánk elképzelni azt a helyet, és meglehetősen távoli, elérhetetlen valóságnak tűnhet. Ha fejünk feletti, valamiféle daruról lógatott teher alatt kell állnunk, akkor mindannyian óvatosan méregetnénk, vajon mekkora esély van annak leszakadására. Egy megmászhatatlan akadályról alányúló segítő kéz távolságát centikben mérícskéljük, vajon van-e esélyünk bekapaszkodni, hogy felsegítsen minket.

Hol van ezekhez képest Krisztus, az Atya jobbján? Miként lesz hatással, vagy befolyással a mi hétköznapijainkra, gondolkodásunkra?

Már ezen a földön is, mindazok akik vele lehettek, megtapasztalhatták erejét, kegyelmét, szeretetének végtelenségét. Bárki fordulhatott hozzá, a nála zörgőt nem utasította el. Nincs ez másként most sem, a (fizikai) távolság nem akadály. Sőt, miközben test szerint járt itt, szólni és szabadító erejével megbocsátani csak azoknak tudott akik közvetlen közelében volt, akikkel érintkezésbe lépett.

Most viszont ajándékaiból nem a mellette lévők részesülhetnek, hanem mindazok akik tekintetüket reá emelik. Aki a keresztre, s abban a keresztre feszítettre néz, arra ereje kihat.

Mi néha szeretnénk tárgyakkhoz kapcsolni az örömet, a hatást, a változás lehetőségét. Ezzel azonban lekorlátoznánk mindazt ami Krisztus lehet a megváltásra szoruló ember számára. Bizonyára tapasztaltuk már, hogy az általunk legjobban előkészített alkalmon és körülmények között sem történt az ég-világon semmi. S máskor pedig úgy érintette egy felülről jövő üzenet valakinek szívét, hogy annak történéseiről beszámolni is alig lehet. Krisztus, az Atya jobbján,

ereje és hatása által bárkihez elér, s mi legfeljebb ennek eszközei lehetünk engedelmisségünkben.

Nyilván, aki ebbe a felülre való bekapcsolódásba belekóstolt, soha nem akarja elveszíteni. De minthogy emberként belőlünk néha elfogy a lelkesedés, lankad a figyelmünk, csábítanak a kísértések, megszülethetne a félelem az elszakadás miatt.

Maga Krisztus bátorító szava biztat, hogy az Ő kezéből semmi és senki ki nem ragadhat. Egy szülő, ha félti gyermekét a közúti forgalomban, akkor mindennél jobban fogja szorítani kezét. Krisztus ereje és megőrző kegyelme minden kívülről jövő támadásnál erősebb. Mozdíthatatlanok vagyunk,

amíg tudjuk, hogy jó helyen vagyunk nála. Sőt naponta tanácsaival igazgat, s felhívja figyelmünket a várható veszélyre, megpróbáltatásra. Felkészít minket akár a fájdalomra is, hogy ezenközben hozzá való ragaszkodásunk erősebb legyen. Látván és ismervén a ránk váró helyzeteket, mind inkább vonzódunk felé, tudván azt, hogy a teljes biztonság akkor jön el, amikor test szerint is nála leszünk.

Úgy vagyunk tehát itt ezen a földön, mint fizikailag elszakított testrészek, akik kívánnak Vele egygyé lenni, s amíg ez majd megtörténik, addig lélekben ennek módját keressük.

Egyperces imádság

*Szeretnénk Urunk, ha szólnál hozzánk.
Hallható szóval, érthetően, szelíden.
Persze lehet, hogy ha hallanánk szavad,
akkor éppen a tartalma nem tetszene.
Tulajdonképpen a problémánk abból fakad,
hogy amit Te kínálsz, azt nem a legfontosabbnak gondoljuk.
Igen, Krisztusban megváltottál, és azt gondoljuk,
ezzel nincs más dolgunk, mint megjegyezni...
Látod, a legdrágábbat adod, s más után ácsingózunk.*

Ámen.

Krisztus tanácsa szerint nekünk ebben a földi életben is az odafelvalókkal kell törődni. Nos ez nem valami kényszerű kötelesség, hanem aki tudja, hogy (Krisztus) a mi Fejünk ott fenn van, valóságosan vágyik vele egyesülni.

Krisztus amikor itt járt (testben) pontosan tudta, hogy ez milyen korlátokat jelent számára. Miként hatottak rá a kísértések, milyen volt vitatkozni a farizeusokkal, megtapasztalni a tanítványok tehetetlenségét, sírni a gyász miatt, várakozni amíg az idő betölt.

Az Atya jobbján, a benne bízóknak íme azt készíti, amikor ezektől mi is megszabadulhatunk, hogy ahogyan Ő egy az Atyával, úgy számunkra is egyek lehessünk.

Kedves Testvérek!

Kezdhethném stílszerűen: „Itt van az ősz, itt van újra...”, ha nem járnánk még így október elején is nyári ruhában, és a hőmérséklet nem lenne még mindig 20 fok felett. Azonban az életritmusunk és tennivalóink jeleznek, hogy vége a nyárnak. Itt az iskola, sűrűsödnek a feladatok, kezdődik az egyházban is az ünnepes félév.

Első ünnepünk a reformáció emléknapja, amely újra és újra emlékeztet küldetésünkre, s ami a Biblia alapján vezet Krisztushoz. De meg is mér bennünket, hogy hol tartunk ezen az úton imádságban, hitünkben, gyülekezeti szolgálatban. Érezzük-e felelősségünket a másik ember Istenhez hívásában, az általunk megélt istenélmény továbbadásában. Hiszen Luther, Kálvin, Sztárai, Károli, Szegedi-Kis István, és a sok névtelen előttünk járó református szolgálata nélkül nem lenne egyházunk, templomunk, gyülekezetünk. Ez a küldetés nem változott, mert nekünk is át kell adni a következő nemzedéknek azt, amit mi őseinktől kaptunk. Sokan mondják nekem kifogást keresve, nehéz ez, tiszteletes úr. Miért is? Ma nem visznek érte börtönbe, gályára. Nem kényszerítenek hitelveink megtagadására. Nem tilos templomba járni, szolgálni. Lehet, hogy vannak, akik bolondnak néznek, de ezt megtették Pállal is (Apcsel 26:24), és nem ebbe halt bele az apostol. Érezni és éreztetni, hogy jó magyar reformátusnak lenni nem lehetőség, hanem kötelesség!

Még mielőtt a holnapról szólnék, egy kicsit visszatekintnék a nyárra. Remélem minden olvasóm kipihente magát. Mi itt a gyülekezetben sokat dolgoztunk ez elmúlt hónapokban. Volt például 4 táborunk. (ld. a beszámolót az újságban) Nem is volt ez fáradtság, hanem öröm, hogy ennyi

gyermeknek, fiatalnak beszélhettünk Isten szeretetéről. Itt szeretném megköszönni minden munkatársnak az ideszánt időt, és azok imádságát is, aki nélkül nem lettek volna ilyen sikeresek, áldottak a táborok.

Elkezdődött a tanév. Hálát adok Istennek, hogy több mint háromszáz gyermeket írtak be iskolai hitoktatásba. Elindult a konfirmációi előkészítés, várjuk a gyermekeket, még lehet csatlakozni az első évfolyamhoz.

Új lelkipásztor kapcsolódott be gyülekezetünk életébe. Itt is köszöntöm Horváth Kinga testvérünket, akiről szintén olvashatunk ebben az újságban, s aki eddigi szolgálatával jó tanúságot tett Krisztusban elkötelezett hitéről. Két új hitoktató munkatársunk is jó bizonyossággal vette át a szolgálatot azoktól, akik családi okok miatt a tanév végén elköszöntek a gyülekezetünktől.

Egyházunk fontos eseménye idén a presbiterválasztás. Hatévente minden gyülekezet elöljárókat választ, akik felelősen viszik a folyamatban lévő ügyeket. Minden választásnál vannak némelyek, akik arra hivatkoznak, hogy nem ismerik a jelölteket, ezért nem jönnek el szavazni. Hangsúlyosan kérek mindenkit, hogy olvassa a gyülekezet honlapját, hallgassa a hirdetéseket a templomban, hogy megkaphassa a szükséges információkat, október 22-én pedig jöjjön szavazni.

A további terveink, programjaink megtalálhatók a programtárunkban, amit kérek olvassatok el, és hirdessétek másoknak is.

Testvéri szeretettel:!

Szloboda József lelkipásztor

Református tisztújítás

Szeretettel várjuk az egyháztagokat az **október 22-i választásra**

Magyarországi Református Egyházban – azon belül az angyalföldi gyülekezetben is – izgalmas időszak kezdődik, hiszen közeleg az esedékes tisztújítás, ahol megválasztásra kerül a gyülekezetek presbitériuma.

A tisztújítás időpontja október 22-re van kitűzve, amikor is az egyháztagoknak lehetőségük lesz megválasztani az új tisztségviselőket. Ez a nap kulcsfontosságú a református közösség számára, hiszen az új vezetők kijelölése hatással lesz a gyülekezet irányítására és tevékenységére az elkövetkezendő hat évben. A jelöltek neve, fényképe és rövid bemutatkozása a gyülekezet honlapján található meg – www.frangepan.hu

Az egyházi tisztújítás nem csak lehetőséget ad az egyéni vélemény kifejezésére, hanem erősíti az egyház közösségét is. Az eseményen való részvétel által az egyháztagok aktívan hozzájárulhatnak ahhoz, hogy az egyház megfeleljen a tagok igényeinek és elvárásainak.

Az esedékes református tisztújításra imádságos várakozással tekintünk, és reméljük, hogy az október 22-i választáson minél több egyháztag vesz részt. Az új vezetők megválasztásával az egyházunk tovább erősödhet, és képes lesz az egyre változó kihívásokra válaszolni

Goldbach Ferenc főgondnok

HORVÁTH KINGA NIKOLETTA

Reformáció egykor és ma

Évről évre a tapasztalat azt mutatja, hogy a reformáció csak egy ünnepnapra szűkült le. Minden év októberében megemlékezünk arról, hogy Luther Márton 1517. október 31-én kiszegte 95 tételét a wittenbergi vártemplom kapujára. Felidézzük azt, hogy szembeszállt a római pápával, és a kegyelemből hit által való megigazolást hirdette a megvásárolható megigazulással, vagyis búcsúcédulákkal szemben.

Nagyon fontosak ezek az események, és jó, hogy emléket állítunk ezen dolgoknak, viszont ez nem azért történt, hogy csak emlék szintjén gondolkozzunk róla. Hanem azért, hogy a szívünkbe is belevessük, hogy bármit is tesszünk, Krisztus megváltása nélkül értelmetlen és céltalan az életünk. Hiszen ma már annyi mindennel próbálkozunk, hogy az életünknek értelmet adjunk, hogy ne érezzük magunkat üresnek és feleslegesnek. Csak sajnós sok esetben Krisztust hagyjuk az utolsó helyen. Éppen ezért fontos, hogy a reformációra ne csupán emlékezzünk, hanem átéljük újra és újra életünk minden napján. Ahogy a reformáció sem arról szólt, hogy Luther valami új dolgot talált ki,

hanem arról, hogy visszatért az alapokhoz: a Biblia tanításához. Úgy életünkben is úgy találhatunk megújulásra, ha Bibliánkat kezünkbe fogjuk, és nem a polcon hagyjuk porosodni. Mert bár távoli dologról van szó, hiszen 506 év telt el azóta, hogy Luther felismerte: az Isten kegyelmét nem lehet megvásárolni, kiérdemelni, emberi cselekedetekkel kieszközölni, de ez a felismerés ma is éppen oly időszerű, mint akkor. Ahogyan azt egykor írta: „CruX sola est nostra theologia”- Egyedül a kereszt a mi teológiánk. A kereszt tényét tehát minden keresztyénnek, vagyis minden Krisztust követő embernek ismernie kell. Ez volt a reformáció nagy mozgatórugója egykor, ma is ez a mozgatórugója életünknek és egyházunknak is. Ahogyan Kálvin írja: így tud az ember „semper reformandi” lenni, azaz mindig megújuló.

Krisztus nélkül nincs értelme a reformációnak, nélküle nem marad más csupán, mint egy történelmi tény, egy emberek által elindított mozgalom. De Krisztussal olyan megújulás lehet, amelynek életet átformáló ereje van, ami nem csak a múltat, hanem a jelent és a jövőt is meghatározza.

CSÁKNÉ JUHÁSZ SZILVIA

Nyári napközis tábor

Idén nyáron is megtörtént az, amit sok gyermek és szülő is vár minden esztendőben, megszervezésre kerültek a nyári táborok. Míg a nagyobb gyermekek balaton, ottalvós táborban vettek részt, addig a kisebb korosztály számára napközis táborokat szervezett az Egyházközösség.

Miért is tökéletes megoldás a napközis tábor a kisebb gyermekeknek?

A napközis táborban a gyerekek reggel nyolctól érkeznek, apa/anya a reggeli búcsú után munkába megy. Délután négy órától érkeznek vissza a megfáradt szülők a templomkertbe, ahol csillogó szemű gyermekük várja őket az aznapra élménybeszámolóval.

Garantált a beszélgetés hazafelé, mert mindig van mit mesélni, mindig történik valami izgalmas a táborban. Szövődnek új barátságok, készül anyának, huginak egy-egy karkötő, új bejegyzés kerül a titkos naplóba.

Aki már volt ilyen táborban, tudja, hogy minden nap tartogat valami izgalmas dolgot, legyen az vízibombázás, róka-keresés, csapatverseny, goffriparty és azok számára a legizgalmasabb a dolog, akik éppen először hallják a reggeli pusmogásokat ezekről a számukra ismeretlen, de már hallásra bizsergető dolgokról.

Isten mindenkit megérint ebben az 5 napban!

A hitoktatók áldozatos munkával készülnek már a tábor

előtt erre a két tábori hétre és töretlen a lelkesedésük, elhivatottságuk a „dolgos hétköznapok” alatt is, amikor egy konkrét bibliai történetet ismertetnek meg a gyerekekkel. Idén Jónás története került célkeresztbe.

A történet által teljes körű ismereteket szerezhettünk a táborban nemcsak a cetekről, tengeri élőlényekről, de önmagunk megismerésére is lehetőséget kaptunk, ugyanis Jónás történetével az Isten elhívása elől menekülő, majd saját igaza érdekében még Istennel is perlekedő próféta történetét ismerhettük meg.

Ha bárki is azt gondolná, hogy csendes elmélkedéssel teltek a tábor napjai, nagyon melléfogna. Isten ígétjén elgondolkodni gyerekfejjel sokkal de sokkal egyszerűbb akkor, ha azt tehetjük énekszóval, színházi előadással!

A tábor lezárásaként péntek délután vidám táncos, zenés multság keretében búcsúztunk el egymástól és a tábori élettől. Most ősszel azt gondolnánk, hogy csak a tábor végén hazavitt színezők, Jónás történetét feldolgozó saját kis képeskönyv emlékeztet a tábor perceire, de biztos állíthatom, hogy minden gyermek őriz valami kis emlékmorzsát Jónás próféta Istennel való kapcsolatából is.

„Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen” (2Péter 3:9)

MEZŐSINÉ R. ERIKA

Bölcsesség

„A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme; jó belátása van mindenkinek, aki ezt gyakorolja; annak dicsérete.” (Zsoltárok könyve 111:10)

„Isten éltesen, boldog névnapot kívánok!...mit is kívánjak még névnapodra....(hallgatás a telefon másik végén)...Bölcsességet, bölcsességet kívánok Édesanya!” – „Köszönöm szépen” - mondtam halkán, mert kissé elszomorodtam, nem lenne bennem bölcsesség, ilyen hiányaim vannak...

Aztán elgondolkodtam, hogy is állok a bölcsességgel, mit jelent ez a szó, mit ír a Biblia a bölcsességről? Eszembe jutottak:

1. A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme.
2. A napkeleti bölcsek bölcsessége, egy másik úton tértek haza.
3. Salamon király bölcsessége.
4. Jézus bölcsessége.

Végiggondoltam ezeket, tovább kerestem a Bibliában, és további kérdéseim lettek.

A Példabeszédek könyvében olvassuk: „A bölcsességnek kezdete az Úrnak félelme; és a Szentnek ismerete az eszeség.” (9:10), „Az Úrnak félelme a bölcsességnek tudománya, és a tisztességnek előtte jár az alázatosság.” (15:33). Mit jelent az Úrnak félelme? A félelem Isten iránti tiszteletet, tanításainak ismeretét, elfogadását jelenti. Ismerem Bibliát és törvényeit, tanításai szerint igyekszem élni. Az Atya-Fiú- Szentlélek teljes Szentháromság elfogadását, tiszteletét, szeretetét; keresztény életvitelt a hétköznapiakon és ünnepnapokon, református hitünk szerint. Naponként élni a lelki táplálékokkal.

„Kicsoda köztetek bölcs és okos? Mutassa meg az ő jó életéből az ő cselekedeteit bölcsességnek szelíd-ségével.” (Jakab 3:13). „A felülről való bölcsesség pedig először is tiszta, azután békeszerető, méltányos, engedelmes, irgalmassággal és jó gyümölcsökkel teljes, nem kételkedő és nem képmutató.” (Jakab 3:17) Hogyan valósíthatom meg mindezeket gondolataimban, cselekedeteimben? Hogy oldjam meg saját, családi, munkahelyi problémáimat, a nehéz élethelyzeteket? Miként viszonyuljak a világ bajaihoz, ki ad tanácsot, segítséget? Hogy szóljak, vi-

selkedjek hirtelen bánat vagy nehéz helyzet esetén, vagy amikor sűrű gondfelhők gyülekeznek? A megoldást az ÉLŐ IGE az ÉLŐ FORRÁSVÍZZEL ÉS LELKI KENYÉRREL való táplálkozás jelenti: az istentiszteleteken, gyülekezeti alkalmon való részvétel, keresztény irodalom olvasása, hallgatása és mindezek szívünkbe fogadása és megtartása jelenti. Ha minden napomat Biblia olvasással, imával kezdem és zárom, és napközben vagy a probléma felmerülésekor is imádkozom, felidézem az olvasott és hallott ígéretet, töltkezem a Szentlélek erejével, bölcs megoldásaim lehetnek Isten kegyelméből, bölcsé formálódhatok és így élhetek.

A minap hirtelen döntést hoztam, sajnós nem voltam körültekintő, és ez által bajt okoztam másoknak (másik városban rossz helyen parkoltam hosszabban, ezzel másokat akadályozva a kijutásban). Nagyon haragudtam magamra és a tőlem telhető legjobb módon bocsánatot kértem figyelmetlenségemért, és szerettem volna kárpótlást adni. Azonnal imádkozni kezdtem Isten segítségét kérve, mélyen bántott a dolog. Aztán a hazaúton először halkán, majd egyre bizakodóbban énekelni kezdtem „Tebenned bízunk elejétől fogva...”, kezdtem megerősödni, megnyugodni. Köszönöm Mennyei Atyám, hogy nem történt rosszabb.

...rájöttem, milyen nagyszerű névnap jó kívánságot kaptam ...javamat szolgálja ...köszönöm!

„Ha pedig valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül adja; és megadatik neki.” (Jakab 1:5)

Kedves Testvérek, kérjük, kérjük Istentől naponta, és köszönjük meg, hálával. Ámen.

DR. LINDNER GYULA

Interjú Horváth Kinga Nikoletta teológus hallgatóval „a gyülekezeti közösségért pedig nagyon hálás vagyok”

- Úgy tudom, hogy Sárospatakról érkezél Angyalföldre. Egyértelmű volt, hogy a gimnázium után a teológiára fogsz jelentkezni?

A gimnáziumi évek vége felé formálódott ki bennem az, hogy szeretek az Isten dolgaival foglalkozni. Mivel református gimnáziumba jártam, így lehetőségem volt többféle szolgálatban is részt venni, ami megerősítette bennem elhívásomat. Ekkor még egyáltalán nem gondoltam, hogy én valaha is lelkésznek fogok tanulni, mivel teológiai tanulmányaimat hitoktató szakon kezdtem. Ezek alatt az évek alatt kaptam az elhívásomat arra, hogy lelkésznek tanuljak. Tehát, miután befejeztem a hitoktatói képzést, ugyanabban az évben, vagyis 2019-ben felvételiztem lelkész szakra.

- Voltak a hitben példaképeid, akiknek az élete útmutatóul szolgált a számodra?

Számomra a nővérem volt hitben példakép, sokat tanultam és tanulok tőle mai napig. Vidámságával, őszinteségével, szeretetével, kedvességével sokszor mutatta meg azt, hogy mit is jelent Istenben hívó embernek lenni. Továbbá,

ami komoly iránymutatást jelentett tőle még számomra, az az, hogy igyekezzünk meglátni a jót másokban és tudjunk a másokra mindig őszintén rámosolyogni.

- Gyerekként volt olyan bibliai szereplő, akinek a története különösen közel állt hozzád?

Dávid személye volt különösen megragadó és az a történet vele kapcsolatban, amikor legyőzi Góliátot. Csoda volt nekem az, hogy egy ilyen kicsi ember hogyan tudja legyőzni a nagy óriást anélkül, hogy bármilyen komoly fegyverzete lett volna. Nagyon megragadott Dávid Istenbe vetett bizalma. Valamint, a Jonatánnal kötött barátsága is, hogy milyenek az igazi barátok.

- Hogyan kerültél kapcsolatba az angyalföldi gyülekezettel? Milyenek az első benyomásaid?

A 6 éves teológiai képzésből az utolsó gyakornoki évet valamelyik gyülekezetben kell minden teológusnak tölteni. Így jutott el hozzám az az információ, hogy Kőbányára keresnek gyakornokot. Amikor a férjemmel felkerestük a kőbányai lelkészt, utána derült ki, hogy Angyalföldön is szükség lenne segítségre. Végül úgy alakult, hogy engem ide Angyalföldre, a férjemet pedig Kőbányára osztották be. A gyülekezeti közösségért pedig nagyon hálás vagyok, mert befogadóak, nyitottak és segítőkészek, így sokkal könnyebb a beilleszkedés és a szolgálatok végzése is.

- Mi a nehezebb: fölmenni vasárnap a szószékre és a gyülekezetnek magyarázni Isten igéjét, vagy leülni kisgyermekek elé és nekik mesélni Isten dolgairól?

Szerintem mindkettőnek megvan a nehézsége és mindkettő nagy felelősséggel jár. De mindkettő nagy izgalmakat is rejt magában, ezért igazából nem tudom eldönteni melyik a nehezebb. Mert ugyanúgy izgulok akkor, amikor a gyermekeknek kell beszélnem Isten igéjéről, mint amikor vasárnap felmegyek a szószékre és prédikálok az embereknek.

Egymondatos Biblia

ApCsel 13:7

„Szergiusz hallani kívánta az Isten igéjét”-

Még aki nem hisz, az előtt is nyilvánvaló, hogy aki a Lélek által szól, abban erő van!

KELLER ILDIKÓ

Programajánló: Baba-mama kör

Már második évfolyamosok lettünk. Az első évfolyamot maradéktalanul teljesítettük ☺

Lotte 2 hónapos korától egy náthát és egy nyaralást leszámítva mindig ott voltunk. Vonzott a tudat, hogy nem lehet elég korán kezdeni a hittan órákat. Így lett hát a foglalkozás általam használt „meseneve” a babahittan.

Az első pár alkalommal csak mi voltunk és Nóri, a foglalkozás vezetője, aki cseppet sem mellékesen gyermekorvos, laktációs tanácsadó és 3 gyermek édesanyja. Bizalommal kérdezhettem hát tőle minden témában, főként, ha bizonytalan voltam a védőnőnk vagy a gyerekorvosunk véleményével kapcsolatban.

A mi esetünkben a szoptatás nem volt opció, de tejet mindenképp biztosítani akartunk. Nóri nagyon sokat segített: hány hónapos babától, milyen étkezést követő hölgytől vásárolhatunk, mennyi ideig fagyasztható a tej összesen és egyéb kérdések.

Aztán csatlakozott egy másik hölgy a kislányával, és megduplázódott a létszámunk.

A foglalkozás mindig közös imádsággal kezdődik, amit bibliavetés majd az adott szöveg értelmezése követ. A téma kivétel nélkül anyasághoz, nőiséghez, hivatáshoz kapcsolódik. Jó megerősítést kapni a Bibliából is arról, hogy pihe-nesre is szükség van.

BARTAL ZSUZSANNA

Nyugodjon békében ...

Gyász: megállni vagy továbblépni ...

Szerettünk halála, elvesztése: mindenkit megállít.

Van, aki teljesen összeroskad

van, akit csak egy ilyen mértékű veszteség indít térdre
van, aki nem akar időt szánni a gyász megélésére – az élet megy tovább, dolgom van, nincs idő sírni; de belül mégis meg-megáll

Édesanyám 2020. márciusában halt meg, több mint 3 éve. De már kamaszkoromban átmentem annak fájdalmán, hogy szülők nélkül, egyedül kell szembenézni az élet rám váró nehézségeivel, kérdéseivel, sőt örömeivel, sikerekkel is. Nem csupán a tinidivat miatt jártam feketében. Gyászoltam a már akkor elveszített szüleim.

Gyász, veszteség, magány, fekete, sötétség, depresszió, negatív életfelfogás.

Anya végleges, fizikai halála feltépte az összes addigra felgyülemlt sebeimet. És feltépte mindazt, amit nem ren-

A helyszín a gyülekezeti ház alagsorában egy kisgyerekjátékkal maximálisan berendezett külön helyiség. Valójában innen lehet nézni tv-n a vasárnapi istentiszteleteket is, ha nem bírná a pici bent a templomban. A szülő nézi a közvetítést, míg a gyerkőc játszik.

Észre se vettem, de ezek szerint annyit beszélhettem a barátainak a babahittanról, hogy ketten is jelezték, hogy egyszer szívesen csatlakoznának. Az egyik hölgy már volt is velünk, nagyon tetszett neki, és jelezte, hogy jön legközelebb is. ☺ Ő írta: „Jó érzés volt anyukákkal együtt nem kimondottan anyukás témákról beszélgetni úgy, hogy a mindennapi életeseményeket vallásos környezetbe helyezve, hittel átszőtt megközelítésben tudtuk megbeszélni, miközben a gyerekek új felfedezéseket tehettek.”

Nóri a gyülekezet szerves része. Ő tartja a női kört is, részt vesz a gyülekezeti csendes hétvégéken. Az elmúlt két alkalmon volt szerencsénk nekünk is részt venni. Előbbin volt Lotte keresztelője. ☺ Megnyugtató volt számomra, hogy a kisbabánk első nyaralásain a szálláson velünk tartózkodott egy praktizáló gyerekorvos is.

Szívből ajánlom a babahittant, ha otthon vagy a picivel, ha még a pocakban van, vagy csak tervben van. ☺ Biztosan merem mondani, hogy valami plusszal térsz onnan haza!

deztem az Úrral, feltépte mindazt, amiért vádló kérdések tömkelege üvöltött bennem Isten felé!

Nem akartam gyászolni, hiszen már évek óta anya nélkül éltem. De újból és újból beleütköztem, hogy oh! ami történt, az már végleges, az már visszafordíthatatlan. Lapozni akarok, sok a dolgom, és különben is, sírtam már eleget a gyerekkorom, a szüleim miatt: ideje továbblépni, ideje élni, beletörödni vagy elfogadni.

És nem megy. Újabb és újabb napok, amikor alig bírok felkelni, még levegőt venni is megerőltető fut a lakás, de én sokszor csak merengek, „nézek ki a fejemből”
nincsenek kérdéseim, nincsenek érzéseim, nem akarom, hogy legyenek, zárnék be végleg.

Nem vagyunk egyformák, és nem mindenkinek ugyanolyan fájdalom, ha szülője meghal – még akkor is, ha az úgymond „rendelt időben”, meglett korban, idősen hal meg. Az viszont tény: a rendezetlen kapcsolat: ott mar belül, és nem hagy tovább menni.

Rendezni: fájdalmas, de nem lehetetlen. Megéltem, hogy Isten képes a rendezetlen múltba visszavinni; képes úgy is

gyógyítani a kapcsolatot, amikor a másik féllel már nem tudsz konkrétan beszélni és találkozni. A „hogyan érzem magam” kérdésre a rajzom kezdetben egy vérző szív volt. Hiába gyűjtöttem be a pótanyagokat, édesanyám csak egy van, és ő is: Isten akaratából: már végleg nincs jelen az életben. Ő az, aki meghatározó része az életemnek. De része a vesztesége, a hiánya is.

Az írás szomorú, mert szerettem/szeretem édesanyámat, és persze hogy minden nap eszembe jut, hogy hiányzik. De Isten kegyelméből, lélekben is megálltam a sírja felett, elidőztem, felidéztem és feldolgoztam a fájdalmas emlékeket. Sorra mindazt (és csak azt), amit az Úr elém hozott. Nem volt rövid idő és gyors, de gyászoltam, végre úgy gyászoltam meg édesanyámat, hogy ezután már tovább tudtam lépni, élni igazán.

A fájdalom továbbra is életemnek része – de már nem akadály.

Attól, hogy az ember szomorú, még békessége van.

Nyugodjon békében – Isten már a halálakor szívemre helyezte és tudtam: megadta neki a nyugalmat. Nekem nem volt nyugalmam.

Mára már nyugodt az én szívem is. Köszönöm.

Zenés istentisztelet:

Már hagyománnyá vált, hogy havonta egy vasárnap 17 órától, zenés istentiszteletet tartunk.

Zenével, énekszóval adunk hálát és dicsérjük Isten! Ezek az alkalmak közös sütizéssel, beszélgetéssel záródnak. A belépés minden esetben ingyenes.

Mindenkit szeretettel várunk nézőként és fellépőként egyaránt.

A műsorba szeretettel várjuk azon hittanos gyermekek jelentkezését, akik játszanak valamilyen hangszeren, vagy szép hangjuk van, és szeretnek énekelni.

Jelentkezni a frangepanhittan@gmail.com email címen lehet.

Mickel Marko ▶▶▶

Ifi - Angyalföldön

Áldás békesség!

Mint azt páran tudják, a gyülekezetünknek van egy ifjúsági alkalmja is. Azonban ez a tudás sokaknál megáll a „van egy ilyen is” szinten, ezért engedjük meg, hogy röviden bemutatkozzunk!

A balatoni táborokban összekovácsolódó, együtt konfirmáló, majd ifibe járó emberek aktívan, hétről-hétre találkoznak, hogy megvitassák egy kezdődő élet, és kiváltképpen egy kezdődő KERESZTYÉN élet legfontosabb sarokpontjait. A korunkhoz hű témákról diskurálunk, bekötve ezeket a Bibliához és egy Istennek tetsző élethez. A hiánypótlóságát pedig éppen ez adja: A mai világban kevesen, kevés dolgot kötnek be Istenhez, ami a fiatalokra hatványozottan igaz. Ez pedig azért probléma, mert egy Isten mentes felnövekedés nagyon könnyen vezet Isten mentes élethez. Mi a generációkkal ellenszélben igyekszünk együtt egy közösségként megtalálni az utunkat Isten országa felé, felismerve, hogy tanulunk kell még az életről, és ezen tanításra senki nem alkalmasabb az Úrnál. Ennél

többet nem is tudunk ígérni. Ha van olyan gyermekük/ismerősük/bárátjuk, aki elveszve érzi magát ebben a nagyra kitárt, de épp ezért ijesztően ismeretlennek tetsző világban, akkor szeretném ha tudnák, hogy minden hétfőn kortól függően 5 vagy 6 órától kifulladásig szívesen látunk bárkit! Ha van olyan, aki azt érzi, hogy nem tud közösséget találni magának a korosztályában a hite miatt, mi ott vagyunk! Ha valaki nem tudja, hova jó menni a nyáron, tartson velünk az Ifi Táborba, és eloszlatunk minden kételyt afelől, hogyan is kéne kinéznie egy jó nyári programnak!

Szeretnénk, ha egyre többen és többen lennének, hiszen ha már 2-3 ember között is ott van az Úr, ha az ő nevében gyűlnek össze, ez tízzel, százal, ezerral csak exponenciálisan növekedhet! Ebben a félévben Jézus Krisztus mondatairól beszélgetünk, ezeket értelmezzük együtt, természetesen lelkészi oltalommal. A beszélgetések vezetése rotációban történik, de bárki beleszólhat, aki akar. Hogy őszinte legyek, erősen bátorított is a beleszólás, de nincs csúnyán nézve a hallgatagságra sem!

Böröczfy- Végh Péter Ferenc